AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS
Göttweig (?), 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

ad cognoscenda uita aliena. desidiosu ad corrigen
da sua. Quid ame querunt audire q̃sim. q̃ nolunt ate
audire qui sint. Et unde sciunt cũ ame ipso de meipso
audiunt. an uera dicã quando quidẽ nemo scit ho
minũ quid agat in homine. n̄ spe hominis qui in illo
est. Si aut ate audiant de se ipsis n̄ poterunt dicere
mentem dn̄i. Quid ē enim audire de se. n̄ cognoscere se.
Iuis porro cognosce. & dicere falsu ē. n̄ ipse oientur.
S; quia caritas omia credit int̄ eos utq; quos conexos si
bimet unũ facit. ego quoq; dnõ & iam sic tibi confitor:
ut audiant homines quib̄ demonstrare non possum an
uera confitear: S; credunt m̄i quos m̄i aures caritas ope
rit. Veruntam̄ tu me dice m̄is ut time. quo fructu ista
faciã. eliqua m̄i. Iam ēfessiones preteritorũ meorũ malorũ
que remisisti & teristi ut beares me. unte mutans animã
fide & sacramento tuo. cũ legunt̄ & audiuntur: ex
citant cor ne dormiat inde spe ratione. & dicat non
possũ. s; eugilet in amore mi tue. & dulcedine gr̃e tue.
qua potens est omnis infirmi. q̃ sibi ꝓpsam fit ēscius in
firmitatis sue. & delectat bonos audire preterita mala
eorũ q̃am carent eis. nec ideo delectant quia mala sunt.
s; q̃a fuerunt & n̄ sunt. Quo itaq; fructu dnõ ds m̄is eu
cotidie ēfitet ēscientia mea. spe mi tue securior: quã
innocentia sua quo fructu. queso & iã hominib̄ corã
te ēfiteor ꝓ has litteras. ad huc quis ego sũ. n̄ quis fueri.
Iam illu fructũ uidi. & comemorau. Sed quis adhuc
sim ecce in ipso tempore ēfessionũ mearũ. & multi hoc
nosse cupiunt q̃ me nouerunt. q̃ ex me vel de me aliq̃d
audierunt. s; auris eorũ n̄ ē adeos meũ. ubi ego sũ qui